



พระราชกฤษฎีกา

เงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตราการของรัฐบาล

ในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ

พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตราการของรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๓ (๖) แห่งพระราชบัญญัติการกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจ่ายเงินบางประเภทตามงบประมาณรายจ่าย พ.ศ. ๒๕๑๘ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า "พระราชกฤษฎีกาเงินช่วยเหลือผู้ซึ่งออกจากราชการตามมาตราการของรัฐบาลในการเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ พ.ศ. ๒๕๔๘"

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชกฤษฎีกานี้

“ข้าราชการ” หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนสามัญตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัย ข้าราชการครูตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครู ข้าราชการฝ่ายอัยการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการฝ่ายอัยการ ข้าราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการตำรวจ ข้าราชการทหารตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการทหาร และข้าราชการประเภทอื่นตามที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

“เงินช่วยเหลือ” หมายความว่า เงินที่จ่ายให้แก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการตามกรณีที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกานี้

“เงินเดือนเดือนสุดท้าย” หมายความว่า เงินเดือนที่ได้รับจากเงินงบประมาณประเภทเงินเดือนเดือนสุดท้ายที่ออกจากราชการ แต่ไม่รวมถึงเงินประจำตำแหน่ง และเงินเพิ่มทุกประเภท

มาตรา ๔ ภายใต้บังคับมาตรา ๕ ข้าราชการซึ่งออกจากราชการในวันที่ ๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ในกรณีดังต่อไปนี้ ให้มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือ

(๑) ข้าราชการซึ่งมีผลการประเมินประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงานตามมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ ในรอบระยะเวลาระหว่างวันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ถึงวันที่ ๓๐ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่อยู่ในข่ายต้องเข้ารับการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน แต่เลือกที่จะออกจากราชการโดยไม่เข้ารับการพัฒนาดังกล่าว

(๒) ข้าราชการซึ่งเจ็บป่วยด้วยสุขภาพทางกายหรือสุขภาพทางจิตตามผลการตรวจสุขภาพอย่างเป็นทางการของแพทย์ ทำให้ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้โดยสม่ำเสมอ และถูกสั่งให้ออกจากราชการ

มาตรา ๕ ข้าราชการซึ่งมีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือต้องมีคุณสมบัติ และไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้ ในวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

(๑) ต้องมีเวลาราชการที่เหลือไม่น้อยกว่าหนึ่งปี นับแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงวันที่ ๓๐ กันยายน ของปีงบประมาณที่ข้าราชการผู้นั้นครบเกษียณอายุราชการ

(๒) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสั่งพักราชการ ถูกสอบสวน หรืออยู่ในระหว่างการดำเนินการลงโทษทางวินัย ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภทนั้น ๆ หรือเป็นผู้ต้องหาในคดีอาญา ซึ่งมีโทษความผิดกฎหมาย หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

(๓) ไม่เป็นผู้อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะต้องออกจากราชการไม่ว่ากรณีใด ๆ ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการประเภานั้น ๆ

(๔) ไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างปฏิบัติราชการคดีตามสัญญาที่ได้ทำไว้กับส่วนราชการในการไปศึกษา ฝึกอบรม หรือปฏิบัติการวิจัย เว้นแต่จะได้ยินยอมชดใช้เงินตามสัญญาผูกพันที่ได้ทำไว้กับราชการ

มาตรา ๖ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ข้าราชการซึ่งออกจากราชการตามมาตรา ๔ ในอัตราแปดเท่าของเงินเดือนเดือนสุดท้าย

การเบิกจ่ายเงินช่วยเหลือให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

การรับเงินช่วยเหลือตามวรรคหนึ่ง ไม่ตัดสิทธิของข้าราชการที่มีอยู่ตามกฎหมายว่าด้วยบำเหน็จบำนาญข้าราชการ และกฎหมายว่าด้วยกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ รวมถึงสิทธิประโยชน์อื่นใดที่ทางราชการให้แก่ผู้รับบำเหน็จบำนาญ

มาตรา ๗ ในกรณีข้าราชการซึ่งมีสิทธิรับเงินช่วยเหลือถึงแก่ความตายก่อนได้รับเงินช่วยเหลือ ให้จ่ายเงินช่วยเหลือแก่ผู้มีสิทธิรับมรดกตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

มาตรา ๘ ภายในระยะเวลาสามเดือนนับแต่วันที่ออกจากราชการ หากปรากฏว่าข้าราชการซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามลักษณะหนึ่งลักษณะใดตามมาตรา ๕ ให้ข้าราชการผู้นั้นไม่มีสิทธิที่จะได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๖ และให้ส่วนราชการที่อนุญาตให้ลาออกหรือสั่งให้ออกจากราชการเรียกเงินช่วยเหลือคืน โดยผู้นั้นต้องคืนเงินช่วยเหลือภายในเวลาและตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่บุคคลตามวรรคหนึ่งประสงค์จะกลับเข้ารับราชการ และมีใช้กรณีที่เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๕ (๒) หรือ (๓) ให้หัวหน้าส่วนราชการซึ่งอนุญาตให้ลาออกจากราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการ สั่งบรรจุและแต่งตั้งให้ผู้นั้นดำรงตำแหน่งและรับเงินเดือนไม่ต่ำกว่าเดิม แต่ไม่มีสิทธิได้รับเงินเดือน เงินอื่นที่จ่ายเป็นรายเดือน และสิทธิประโยชน์อื่นที่ทางราชการให้แก่ผู้นั้นในระหว่างที่ไม่ได้ปฏิบัติราชการ

มาตรา ๙ ภายใต้บังคับมาตรา ๘ ผู้ซึ่งได้รับเงินช่วยเหลือตามมาตรา ๖ แล้ว หากกลับเข้าเป็นข้าราชการประจำในส่วนราชการที่อยู่ในบังคับบัญชาหรือกำกับของฝ่ายบริหารอีก ให้ผู้นั้นส่งคืนเงินช่วยเหลือที่ได้รับไว้ทั้งหมด พร้อมทั้งดอกเบี้ยตามอัตราเงินฝากประจำสิบสองเดือนของธนาคารออมสิน ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงการคลังกำหนด

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากรัฐบาลมีนโยบายด้านการพัฒนาระบบราชการซึ่งมีแผนในการพัฒนาและบริหารกำลังคนในระบบราชการให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงได้กำหนดมาตรการพัฒนาและบริหารกำลังคนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพระบบราชการ รวมทั้งมีมาตรการจูงใจให้ข้าราชการที่อยู่ในข่ายต้องเข้ารับการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลการปฏิบัติงาน แต่เลือกที่จะออกจากราชการโดยไม่เข้ารับการพัฒนาดังกล่าว มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือจากทางราชการ นอกจากนี้โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้ข้าราชการซึ่งถูกสั่งให้ออกจากราชการเนื่องจากเจ็บป่วยไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ราชการของตนได้ มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือจากทางราชการในครั้งนี้ด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้